

kunde tænke mig Tilfælde, hvor et Paabud om Indsamling virkelig var nødvendigt. Jeg skal dog ikke udtale mig nærmere herom, idet jeg venter, at det vil blive taget nærmere under Overvejelse senere. Jeg finder heller ikke, at der er nogen virkelig Samklang mellem § 2 og de andre Paragraffer.

J. Jensen (Odense Amts 6te Valgekreds): Det er med Hensyn til § 2, som netop blev berørt af den ærede sidste Taler, at jeg ønsker at sige et Par Ord. Det vil vist være uheldigt, hvis et saadan Indsamlingstegn skal udstedes af Sogneraadet, idet det vil kunne virke hemmende paa Indsamlingen. Naar Oldenborrerne komme om Foraaret, vente Folk, til de have set dem komme, før de begynde paa Indsamlingen, og paa samme Maade vil det gaa med at faa disse Tegn fra Sogneraadene. Man vil ikke faa dem, før Sværmen er kommen, og det vil hemme den første Indsamling, som jo altid er den største og den, som gør mest Nytte. Jeg forstaaer ikke, hvorfor disse Tegn skulle udstedes, og jeg mener, at denne Indsamling burde staa frit for alle, saa at der kunde komme saa mange Kræfter i Brug som muligt. Det vil jo være saaledes, at de, som ere meget beskæftigede og have vanskeligt ved at faa Tid til Indsamlingen, dog, naar der kommer en stærk Sværm, ville lægge deres Beskæftigelse til Side og tage fat paa Indsamlingen, men har man saa ikke disse Tegn, skulde man altsaa ikke kunne komme ind paa Andenmands Ejendom for at samle Oldenborrer. Selv om nu ogsaa dette kunde lade sig gøre uden Indsamlingstegn, har man dog, hvis Bestemmelsen bliver vedtagen, saaledes som foreslaaet, ligesom givet Anvisning paa at forbyde det, idet Folk saa ville lægge Mærke til denne Bestemmelse om Tegn og kunne let komme til at forbyde en saadan Indsamling, hvis vedkommende intet Tegn har. De, som ville indsamle, kunne paa den Maade blive fortrædige, og man ved jo, hvor forskellig Folks Natur kan være med Hensyn til den Slags Ting. Jeg skulde derfor foretrække, at man blev fri for disse Tegn.

I § 2's andet Stykke staar der med Hensyn til Erstatningen, at man skal erstatte den Skade, der gøres ved Uagtsomhed. Det er ikke nemt at bedømme, hvad der er Uagtsomhed, og hvad der ikke er det. Naar man langs med et levende Hegn, hvor Buskene rage ud over Sæden, indsamler Oldenborrer og derfor breder Tæpper ud over Jorden, hvorpaa man ryster

Oldenborrerne ned, eller man ligeledes breder Tæpperne ud under en Bøgeskov, der rager ud over en Kornmark, og træder Kornet ned, kan det da siges, at Skaden sker ved Uagtsomhed? Det, man foretager, er nødvendigt til en grundig Indsamling, og hvis Skaden skal betragtes som værende sket af Uagtsomhed, maa det nærmest komme ind under Bestemmelserne om Mark- og Vejfred og ikke ind under en Oldenborrelov. Det bestemmes dernæst, at Kommunen skal erstatte den skete Skade. Det kan i og for sig være rigtigt nok, skønt jeg ikke tror, at Lodsejeren, hvor der er mange Oldenborrer, let vil komme til at tænke paa at forlange Erstatning, hvis det ikke bliver fastslaet ved Lov. Han vil være glad ved at faa Oldenborrerne bort, da de gøre mange Gange mere Skade, end den Skade, der sker ved Opsamlingen. Sogneraadene skulle saa igen kunne søge Regres hos Opsamlerne. Det forekommer mig at være meget ønskeligt at faa dette nærmere bestemt, Naar en Mand kommer ud i sin Udmark, hvor han ikke har været i flere Dage, og han ser, at der langs med Hegnet er nedtraadt et stort Bælte af Korn og netop træffer en Familie, som samler Oldenborrer ind, gaar han maaske til Sogneraadet og vil have Erstatning for Skaden, idet han oplyser Sogneraadet om, at han har set denne Familie indsamle der, men ikke andre. Er denne Familie nu pligtig til at betale den Skade, som maaske hundrede andre have forvoldt ved at nedtrampe Sæden? Kan det betragtes som en Pligt for Familien at oplyse, hvem der er medskyldig i den Skade, der er sket, hvis dette da skal betragtes som en Skade, naar den er forvoldt ved, at der har været bredt Tæpper ud i Kornmarkerne? Jeg har kun gjort opmærksom paa dette Par Punkter, for at det kunde blive taget under Overværelse i et Udvalg.

J. Nielsen: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg vil tillade mig at gøre over for det ærede Medlem for Mariibo Amts 1ste Valgekreds (Reventlow); der mente, at jeg nærede Frygt for den Bestemmelse, at Amtmanden skal paabyde Indsamlingen. Det er ikke Tilfældet. Jeg indrømmer, at det er en Forbedring, at det er blevet Amtmanden i Stedet for Ministeren, men jeg tror, at det vil være mest praktisk at overlade denne Afgørelse til Sogneraadene.

Landbrugsministeren (A. Hage): Det glæder mig, at det høje Ting er ganske enigt med mig i, at en Lov, som gaar ud